

BELEID HOGERE GRENSWAARDEN
Wet geluidhinder

GEMEENTE SLIEDRECHT

Afdeling Ruimtelijke Ordening, Bouwen en Milieu
In werking getreden 12 februari 2010

Inhoud

1.	Inleiding	
1.1.	Aanleiding	blz. 3
1.2.	Doelstelling	3
1.3.	Huidige akoestische situatie	3
1.4.	Reikwijdte	4
1.5.	Status beleidsnotitie	4
2.	Wet geluidhinder	
2.1.	Inleiding	4
2.2.	Toetsing geluidhinder in ruimtelijke plannen en bij reconstructies	4
2.3.	Goede ruimtelijke ordening	5
2.4.	Normstelling	5
2.5.	Voorwaarden voor verlenen van hogere grenswaarden	6
3.	Hoofdpijnen van gemeentelijk beleid	
3.1.	Het gemeentelijk milieubeleid	7
3.2.	Pijlers van het beleid	7
3.3.	Kleinschalige ontwikkelingen in bestaande stedelijke structuur	9
3.4.	Grootschalige ontwikkelingen	10
3.5.	Wijziging geluidzone industrielawaai/wegreconstructie/aanleg nieuwe weg	11
3.5.	Processchema	11
4.	Wettelijke vereiste afweging van maatregelen	
4.1.	Inleiding	12
4.2.	Bronmaatregelen	12
4.3.	Maatregelen in het overdrachtsgebied	12
4.4.	Maatregelen bij de ontvanger	13
5.	Aanvaardbaar akoestisch klimaat	
5.1.	Gemeentelijke eisen	13
5.2.	Geluidsluwe zijde	13
5.3.	Geluidsluwe buitenruimte	14
5.4.	Woningindeling en gebruik van de woningen	14
5.5.	Cumulatie bij berekening geluidsluwe zijde	14
5.6.	Afschermende werking	14
5.7.	Uitzonderingen	15
6.	Organisatie en procedure	
6.1.	Nieuwe ontwikkelingen in het kader van ruimtelijke procedures	15
6.2.	Wijzigingen aan (spoor)wegen buiten ruimtelijke procedures om	15
6.3.	Procedurele voorwaarden verzoek hogere waarden	16
6.4.	Kadastrale registratie	16

Bijlagen

1. Stappenplan
2. Schema procedure hogere grenswaarde
3. Grenswaarden
4. Artikel 3.1. Bouwbesluit 2003, Bescherming tegen geluid van buiten

1. Inleiding

1.1. Aanleiding

De gewijzigde Wet geluidhinder is op 1 januari 2007 in werking getreden. Na deze wijziging is in de meeste gevallen niet meer de provincie Zuid-Holland maar het college van Burgemeester en Wethouders (B&W) het bevoegde gezag voor het vaststellen van hogere grenswaarden. Uitzonderingen hierop zijn de aanleg/wijziging van rijks- of provinciale wegen en industrieterreinen van regionaal belang.

Een belangrijke wijziging is daarnaast dat de nieuwe Wet geluidhinder en het bijbehorende Besluit geluidhinder geen concrete criteria meer geven voor het vaststellen van hogere grenswaarden. Dit betekent enerzijds een grotere beleidsvrijheid, maar anderzijds ook dat extra eisen worden gesteld aan de onderbouwing van besluiten voor hogere grenswaarden. De gemeente moet nu zelf gemotiveerd aangeven wanneer zij hogere grenswaarden aanvaardbaar vindt en wanneer niet.

Het beleid ten aanzien van hogere grenswaarden Wet geluidhinder moet een bijdrage leveren aan een goed akoestisch klimaat in Sliedrecht en geluidhinder door verkeer, industrie en spoor moet zoveel mogelijk worden voorkomen. Geluid vormt een belangrijke bron van hinder in Sliedrecht en bepaalt daarmee in grote mate de leefbaarheid van de gemeente.

1.2. Doelstelling

In deze notitie is het beleid voor het vaststellen van hogere grenswaarden vastgelegd. Het beleid heeft een dubbele doelstelling:

- enerzijds wordt, geheel in de geest van de wet, gestreefd naar het zo veel mogelijk voorkomen van geluidhinder;
- anderzijds is geluid in de gemeente Sliedrecht onvermijdelijk. Ondanks de aanwezige infrastructuur (A15, Merwede-Lingelijn, Betuweroute, Beneden Merwede) en industrieterreinen moeten ruimtelijke ontwikkelingen soms mogelijk blijven. Er moet dan een juiste afweging plaatsvinden tussen de ruimtelijke ontwikkeling en de geluidssituatie.

De notitie biedt de basis en het gereedschap voor een evenwichtige afweging van deze belangen, die moet leiden tot verantwoorde besluitvorming omtrent hogere waarden. Deze besluitvorming is doorgaans – samen met de RO-procedures en de verlening van vergunningen – het sluitstuk van een langdurige planvorming.

Deze notitie is meer dan alleen een toetsingskader voor uitontwikkelde plannen. Wil dit beleid optimaal tot zijn recht komen dan is het belangrijk om in projecten de akoestische omstandigheden al in een vroeg stadium van de planvorming te onderkennen. Juist dan zijn de mogelijkheden om een zo goed mogelijk akoestische situatie tot stand te brengen, bijvoorbeeld met stedenbouwkundige maatregelen, vaak nog aanwezig.

In die zin kan deze beleidsnota bijdragen aan akoestisch verantwoorde planvorming.

1.3. Huidige akoestische situatie

Het beleid ten aanzien van hogere grenswaarden Wet geluidhinder moet een bijdrage leveren aan een goed akoestisch klimaat in Sliedrecht en geluidhinder moet zoveel mogelijk worden voorkomen.

Naast het voorkomen van geluidhinder richt de gemeente zich op het saneren van bestaande woningen die op 1 maart 1986 een gevelbelasting hadden van meer dan 65 dB (Lden wegverkeerslawaaï). In Sliedrecht zijn dat 520 woningen waarvan er nog 308 voor geluid gesaneerd moeten worden.

De akoestische situatie (2006) is beschreven in de Geluidbelastingkaarten die op 26 juni 2007 door het college zijn vastgesteld. Deze kaarten zijn opgesteld in het kader van een verplichting vanuit de EU richtlijn omgevingslawaaï welke op 18 juli 2004 geïmplementeerd is in hoofdstuk IX Geluidsbelastingkaarten en actieplannen van de Wet geluidhinder.

De kaarten geven weer hoeveel woningen en andere geluidsgevoelige bestemmingen binnen een bepaalde geluidsklasse vallen. Per geluidsklasse is een vast percentage opgegeven van personen die zich ernstig gehinderd voelen door het aanwezige geluid. Dit percentage is door middel van landelijk onderzoek vastgesteld.

Op basis van het aantal woningen (en dus het aantal bewoners) per geluidsklasse gecombineerd met het gegeven percentage geluidgehinderden per geluidsklasse, geldt dat in Sliedrecht 1051 gehinderden (Lden) zijn als gevolg van wegverkeerslawaaï, waarvan 427 ernstig gehinderden (Lden). Voor industrielawaaï gaat het daarbij om 43 gehinderden (Lden) en 18 ernstig gehinderden (Lden). Bij railverkeerslawaaï betreft het 52 gehinderden (Lden) en 18 ernstig gehinderden (Lden). Bovengenoemde cijfers geven een slechtere situatie weer dan daadwerkelijk het geval is. Bij het bepalen van het aantal woningen en dus het aantal gehinderden is nog geen rekening gehouden met woningen die al voorzien zijn van gevelisolatie. Hier wordt wel rekening mee gehouden bij het opstellen van de actieplannen.

1.4.Reikwijdte

De beleidsnotitie richt zich op de vraag hoe in het kader van ruimtelijke plannen moet worden omgegaan met hogere grenswaarden voor wegverkeers-, spoorweg en industrielawaaï. Daarbij worden de volgende situaties onderscheiden:

- het projecteren van nieuwe geluidsgevoelige bestemmingen (woningen, scholen e.d.);
- het projecteren van nieuwe geluidsbronnen (wegen, spoorwegen, industrieterreinen);
- reconstructie van wegen of spoorwegen;
- het bijstellen of wijzigen van bestaande zones rond industrieterreinen.

1.5. Status beleidsnotitie

Deze notitie bevat het afwegingskader dat bij het nemen van een hogere grenswaardenbesluit wordt gehanteerd. Voor de motivering van het hogere grenswaardenbesluit kan verwezen worden naar dit vastgestelde beleid.

Deze notitie is daarmee een beleidsregel in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (artikel 1:3 Awb en artikelen 4:81 tot en met 4:84 Awb).

Afwijking is in individuele gevallen mogelijk, indien het hanteren van de beleidsregel voor één of meer belanghebbenden gevolgen heeft die onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen (art.4:84 Awb).

2. Wet geluidhinder

2.1. Inleiding

De Wet geluidhinder (Wgh) is een complexe wet waarin normen voor toelaatbare geluidsbelastingen op woningen en andere geluidsgevoelige gebouwen en terreinen zijn opgenomen. Voor ruimtelijke plannen is vooral dat deel van de Wgh van belang dat de beheersing regelt van de geluidsbelasting door wegverkeer, spoorwegverkeer en industrieterreinen waar grote lawaaimakers toegelaten zijn.

2.2. Toetsing geluidhinder in ruimtelijke plannen en bij reconstructies

Wanneer een nieuw bestemmingsplan of een projectbesluit (hierna: ruimtelijk besluit) nieuwe geluidsgevoelige bestemmingen mogelijk maakt in de geluidszone van een weg, spoorbaan of industrieterrein, dan is toetsing aan de wettelijke geluidsnormen verplicht. Geluidsgevoelig op

grond van de Wgh zijn: woningen, onderwijsvoorzieningen, medische voorzieningen en woonwagenstandplaatsen.

Ook ruimtelijke besluiten voor nieuwe wegen, spoorbanen of industrieterreinen en voor uitbreiding of wijziging van dergelijke geluidsbronnen moeten aan die normen worden getoetst. De Wgh is wat dat betreft dus gekoppeld aan de Wet ruimtelijke ordening (Wro).

Voor reconstructies van wegen en spoorlijnen is bovendien ook toetsing vereist indien de reconstructie zonder een ruimtelijk besluit kan worden uitgevoerd.

Toetsing vindt in de regel plaats aan de gevel van de geluidsgevoelige gebouwen of de grens van geluidsgevoelige terreinen die binnen de geluidszones rond genoemde geluidsbronnen liggen.

Geluidsgevoelig op grond van de Wgh zijn: woningen, onderwijsvoorzieningen, medische voorzieningen en geluidsgevoelige terreinen

2.3. Goede ruimtelijke ordening

Bepaalde geluidsbronnen, maar ook bepaalde geluidsgevoelige functies vallen buiten de werking van de Wgh. Het gaat onder meer om 30 km/h-wegen, woonboten en recreatiewoningen. Strikt genomen kan in die gevallen de toetsing aan de normering van de Wgh bij ruimtelijke besluiten op grond van de Wro achterwege blijven.

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft echter in diverse uitspraken gewezen op de geluidhinder die desondanks kan optreden. De Afdeling acht het noodzakelijk dat ook in die gevallen de aanvaardbaarheid van de geluidsbelasting wordt onderbouwd. De wettelijke grondslag hiervoor is tweeledig. Allereerst stelt de Wro dat sprake dient te zijn van 'een goede ruimtelijke ordening'. Daarnaast moeten op grond van de Algemene wet bestuursrecht besluiten berusten op een zorgvuldige voorbereiding, belangenafweging en onderbouwing.

Op basis van deze jurisprudentie dient in het kader van een goede ruimtelijke ordening de aanvaardbaarheid van het akoestisch klimaat ook in de volgende situaties te worden onderbouwd:

- 30 km/h-wegen en woonerven;
- woonboten;
- kinderdagverblijven;
- gebouwen voor buitenschoolse opvang;
- recreatiewoningen;
- scheepvaartlawaaï.

In deze gevallen geldt deze beleidsregel als leidraad voor de beoordeling of wordt voldaan aan het criterium "goede ruimtelijke ordening".

2.4. Normstelling

In de Wgh wordt onderscheid gemaakt tussen de ten hoogst toelaatbare waarde (voorkeursgrenswaarde) en een maximaal toelaatbare waarde (uiterste grenswaarde). Blijft de geluidsbelasting beneden de voorkeursgrenswaarde dan kan een ontwikkeling zondermeer doorgang vinden.

Wanneer de geluidsbelasting hoger is dan de voorkeursgrenswaarde en geluidsbeperkende maatregelen redelijkerwijs niet doelmatig of mogelijk zijn, dan kan een hogere grenswaarde worden vastgesteld, ook wel ontheffing genoemd. Ontheffing is mogelijk tot de wettelijk vastgelegde maximaal toelaatbare waarde (uiterste grenswaarde). Deze waarden verschillen per geluidbron.

Ter illustratie zijn in tabel 1 de grenswaarden voor woningen opgenomen. De normstelling voor onderwijsvoorzieningen, medische voorzieningen en woonwagenstandplaatsen wijkt hiervan soms af. Voor een uitgebreider overzicht wordt verwezen naar bijlage 3.

Tabel 1. Overzicht grenswaarden Wet geluidhinder¹

	Voorkeurs- Grenswaarde	Uiterste grenswaarde
Verkeerslawaaï		
- nieuwe situaties:		
- auto(snel)wegen en buitenstedelijke wegen	48 dB	53 dB
- binnenstedelijke wegen: nieuwe weg én nieuwe woning	48 dB	58 dB
- binnenstedelijke wegen: nieuwe weg of nieuwe woning	48 dB	63 dB
- reconstructies:	Huidige belasting ^a of 48dB	Idem + 5 dB ^b
Spoorweglawaaï		
alle gevallen	55 dB	68 dB
Industriellawaaï		
- nieuwe situaties	50 dB(A)	55 dB(A)
- bestaande woningen met > 50 dB(A) binnen zone	55 dB(A)	60 dB(A)

a) Belasting 1 jaar voor de reconstructie.

b) In heel specifieke gevallen is een hogere belasting mogelijk, waarbij de uiterste grenswaarde nooit mag worden overschreden.

2.5. Voorwaarden voor het verlenen van hogere grenswaarden

• Toepassing van maatregelen

De Wgh stelt dat een hogere grenswaarde alleen mag worden verleend indien maatregelen om wel aan de voorkeursgrenswaarde te voldoen onvoldoende doeltreffend zijn of overwegende bezwaren ontmoeten van stedenbouwkundige, verkeerskundige, vervoerskundige, landschappelijke of financiële aard². Het wettelijk kader schrijft daarbij voor dat ten behoeve van het terugdringen van de geluidsbelasting achtereenvolgens de volgende soorten maatregelen dienen te worden bezien:

- maatregelen aan de bron (geluidsreducerende wegdekverharding, verminderen verkeer, verlagen snelheid, maatregelen bij bedrijven);
- maatregelen in het overdrachtsgebied tussen bron en ontvanger (geluidsafscherming, vergroten afstand tussen bron en ontvanger);
- maatregelen bij de ontvanger (dove gevels/vliesgevels, gevelisolatie maatregelen).

• Binnenwaarde

Het geluidsniveau binnen geluidsgevoelige bestemmingen mag niet hoger worden dan de wettelijk vereiste binnenwaarde. Voor weg- en spoorweglawaaï bedraagt deze waarde 33 dB voor woningen; voor industriellawaaï is dit 35 dB(A). Voor onderwijsvoorzieningen, gezondheidszorgvoorzieningen en woonwagenstandplaatsen gelden soms andere normen dan voor woningen (zie bijlage 4).

• Cumulatie

Bij het vaststellen van een hogere waarde moet tevens de cumulatieve geluidbelasting worden beoordeeld. In de Wgh is namelijk aangegeven dat bij het vaststellen van hogere grenswaarden door b en w moet worden afgewogen of de eventuele cumulatie van geluid mogelijk leidt tot een onaanvaardbaar akoestisch klimaat, zowel binnen als buiten de geluidsgevoelige bestemming. Het gaat hierbij zowel om bronnen van dezelfde soort (bijvoorbeeld verschillende wegen) als om bronnen van verschillende soorten (bijv. weg- en spoorweglawaaï).

¹ De wettelijke grenswaarden worden uitgedrukt in decibellen. De Wgh maakt onderscheid tussen een dag-, avond- en nachtperiode. Voor de geluidsbelasting ten gevolge van wegen en spoorwegen wordt uitgegaan van de gemiddelde geluidsbelasting over deze drie periodes samen (L_{den} , uitgedrukt in dB). Voor industriellawaaï wordt (vooralsnog) uitgegaan van de hoogste gemiddelde geluidsbelasting tijdens de dag-, avond- of de nachtperiode (L_{Aeq} , uitgedrukt in dB(A)).

² artikel 110a lid 5 Wgh.

In bijlage I van het Besluit Geluidhinder 2006 is een methodiek opgenomen om de geluidhinder van de verschillende bronsoorten te cumuleren. Deze berekeningsmethode is dwingend voorgeschreven.

3. Hoofddlijnen van het gemeentelijk beleid

3.1. Het gemeentelijk milieubeleid

De doelstelling en de hoofddlijnen van het geluidbeleid zijn vastgelegd in het (concept) Milieubeleidskader annex milieu-uitvoeringsprogramma Slidrecht 2010-2011.

De gemeente Slidrecht zet in op het verbeteren van het akoestisch woon- en leefklimaat in Slidrecht door het oplossen van bestaande situaties, het voorkomen dat nieuwe geluidhinder ontstaat en het verbeteren van de kwaliteit van de buitenruimte.

Om hieraan een bijdrage te leveren wordt gewerkt aan de volgende opgaven:

- het inzichtelijk maken van de akoestische situatie conform het Besluit Omgevingslawaaai;
- beleid ten aanzien van hogere waarden: uitgangspunt bij het verlenen van hogere grenswaarden is dat in principe geen hogere waarden worden verleend boven 65 dB; in het Actieplan richtlijn Omgevingslawaaai is 65dB bepaald als plandrempel en als saneringsgrens voor Slidrecht.; doel is bestaande situaties met geluidbelasting boven die 65 te saneren; door de bovengrens te beperken tot 65 dB wordt het ontstaan van nieuwe saneringssituaties voorkomen en wordt aangesloten bij eerdergenoemd Actieplan. In uitzonderlijke gevallen, zoals bijv. bij vervangende nieuwbouw is het mogelijk gemotiveerd af te wijken van dit uitgangspunt
- beleid ten aanzien van geluidsgevoelige bestemmingen. Inzet hierbij is met een goede ruimtelijk vormgeving tenminste een gevel van een nieuw te bouwen geluidsgevoelige bestemming te laten voldoen aan de voorkeursgrenswaarde van de afzonderlijke bronnen uit de Wet geluidhinder.

3.2. Pijlers van het beleid

Het gemeentelijk beleid voor het vaststellen van hogere grenswaarden steunt op twee pijlers:

- **wettelijk vereiste afweging van mogelijke maatregelen.**
In de eerste plaats moet worden voldaan aan de wettelijke eisen voor onderzoek naar en afweging van mogelijke maatregelen zoals in hoofdstuk 2 genoemd. Doel hiervan is het aantal woningen waarvoor een hogere grenswaarde wordt vastgesteld en de hoogte van de geluidbelasting zo beperkt mogelijk te houden. De eisen die hieruit voortvloeien zijn nader uitgewerkt in hoofdstuk 4.
- **gemeentelijke eisen aan een aanvaardbaar akoestisch klimaat.**
Erkend wordt dat op veel locaties langs wegen niet altijd aan de voorkeursgrenswaarden kan worden voldaan. Op deze locaties wordt een aanvaardbaar akoestisch klimaat nagestreefd. De betreffende eisen zijn uitgewerkt in hoofdstuk 5.

Eisen aan het akoestisch klimaat in plaats van oude criteria

In het oude stelsel van de Wet geluidhinder was verlening van hogere waarden mogelijk als voldaan werd aan een van de criteria die genoemd werden in de besluiten over wegverkeers-, spoorweg- of industrielawaaai. Deze criteria stelden onder meer dat ontheffing alleen mogelijk was voor nieuwe woningen en andere geluidsgevoelige bestemmingen die:

- in een dorps- of stadsvernieuwingsplan worden opgenomen;
- een doelmatige akoestische afschermende functie gaan vervullen voor andere woningen/ geluidsgevoelige bestemmingen;
- ter plaatse noodzakelijk zijn om redenen van grond- of bedrijfsgebondenheid;
- door de gekozen situering een open plaats tussen aanwezige bebouwing opvullen;

- ter plaatse gesitueerd worden als vervanging van bestaande bebouwing;
- in de omgeving van een station of halte worden gesitueerd (bij ontheffing spoorweglawaai);
- beschikken over een geluidsluwe gevel (bij ontheffing voor industrielawaai).

De praktijk heeft geleerd dat toepassing van deze criteria – op een enkele uitzondering na- weinig bijdraagt aan het beperken van de geluidhinder. In plaats daarvan heeft de gemeente gekozen voor meer doelgerichte eisen aan het akoestisch klimaat. Onder meer worden daarbij eisen gesteld aan de aanwezigheid van een geluidsluwe gevel, een geluidsluwe buitenruimte en situering van de geluidsgevoelige ruimten binnen het pand.

Onderscheid naar mate van overschrijding voorkeursgrenswaarde

Het spreekt voor zich dat het beleid mede wordt afgestemd op de hoogte van de optredende geluidsbelasting. Voor het hogere grenswaardenbeleid is gekozen voor een indeling in drie geluidsklassen:

- een *Onrustig* geluidsklimaat: beperkte overschrijding voorkeursgrenswaarde (< 5 dB door wegverkeerslawaai, <3 dB door spoorweglawaai, < 2 dB(A) door industrielawaai);
- een *Zeer Onrustig* geluidsklimaat: gemiddelde overschrijding voorkeursgrenswaarde, maar er ontstaan geen nieuwe saneringssituaties;
- een *Lawaaiig* geluidsklimaat: grote overschrijding voorkeursgrenswaarde, de geluidsbelasting overstijgt de drempelwaarde voor saneringssituaties.

Het hanteren van geluidsklassen maakt het mogelijk de hinder van de drie verschillende bronsoorten weg, spoorweg en industrie onder een vergelijkbare noemer te brengen³. In tabel 2 zijn de geluidsklassen en hun grenzen weergegeven, inclusief de aftrek ex artikel 110g Wet geluidhinder.

Tabel 2. Geluidsklassen op basis van geluidsbelasting

geluidsklasse	verkeers- lawaai [dB]	spoorweg- lawaai [dB]	industrie- lawaai [dB(A)]
-1 onrustig	48	55	50
-2 zeer onrustig	53	58	52
-3 lawaaiig	58	63	55
	63	68	-

Naarmate de overschrijding van de voorkeursgrenswaarde groter is of er meerdere mogelijkheden voor de ruimtelijke inrichting van de betreffende locatie mogelijk zijn, wordt een beter onderbouwde afweging vereist van:

- mogelijke maatregelen om de geluidsbelasting aan de gevels van de geluidsgevoelige bestemmingen terug te dringen (zie hoofdstuk 4);
- de wijze waarop een aanvaardbaar akoestisch klimaat kan worden gegarandeerd (zie hoofdstuk 5).

³

De geluidhinder van de verschillende bronsoorten wordt verschillend ervaren. In de Wgh is de normstelling daarop afgestemd. Daarom komen de voorkeursgrenswaarde en uiterste grenswaarde van de verschillende bronsoorten niet overeen.

In grote lijnen kan hierbij onderscheid worden gemaakt tussen kleinschalige ontwikkelingen in bestaande stedelijke structuur en grootschalige ontwikkelingen.

3.3. Kleinschalige ontwikkelingen in bestaande stedelijke structuur

In kleinschalige ontwikkelingssituaties, met 25 woningen of minder, zal het treffen van geluidreducerende maatregelen doorgaans op ernstige bezwaren stuiten. Het betreft vaak binnenstedelijke situaties waarbij de eisen aan de stedenbouwkundige en ruimtelijke opzet veelal gedictieerd worden door de directe omgeving. Het plaatsen van een geluidsscherm is dan meestal niet mogelijk en stuit op stedenbouwkundige bezwaren. Het aanbrengen van geluidsreducerend asfalt is vaak financieel niet haalbaar.

In dit beleid wordt onderscheid gemaakt tussen de volgende twee situaties:

1. de geluidsbelasting per bronsoort ligt binnen of op de grenzen van de geluidsklasse "onrustig" uit tabel 2.
2. de geluidbelasting per bronsoort valt binnen de geluidsklasse "zeer onrustig" dan wel "lawaaig" uit tabel 2.

Ad 1

De gemeente Sliedrecht stelt bij kleinschalige ontwikkelingssituaties de benodigde hogere waarde(n) vast, indien zij de kwaliteit van de woon- en leefomgeving acceptabel acht. De kwaliteit van de woon- en leefomgeving is in ieder geval van een acceptabel niveau indien de geluid belasting lager is of valt binnen de grenzen van de geluidsklasse "onrustig" volgens tabel 2. Bij deze ontwikkelingen moet worden gestreefd naar de realisatie van een geluidluwe gevel of, indien dit niet mogelijk is (dit moet worden gemotiveerd), worden gestreefd naar de realisatie van een geluidluwe buitenruimte. Indien ook dit niet mogelijk is (dit moet worden gemotiveerd) kan van het treffen van deze maatregelen worden afgezien.

Geluidsbelasting valt in geluidsklasse "onrustig"

De gemeente Sliedrecht stelt bij kleinschalige ontwikkelingssituaties met een geluidbelasting van ten hoogste 53 dB voor wegverkeerslawaaï, 58 dB voor spoorweglawaaï en 52 dB(A) voor industrielawaaï de benodigde hogere waarde(n) vast.

Bij deze ontwikkelingen moet worden gestreefd naar de realisatie van (bij voorkeur) een geluidluwe gevel of de realisatie van een geluidluwe buitenruimte en ten minste 1 slaapkamer die niet aan de hoogst geluidbelaste zijde is gesitueerd

Een onderzoek naar bron- of overdrachtmaatregelen kan achterwege blijven.

Ad 2

De gemeente Sliedrecht stelt bij een geluidbelasting in de geluidsklasse "zeer onrustig" of "lawaaig", de benodigde hogere waarde(n) vast. Daarbij geldt dat, behoudens in het geval van vervangende nieuwbouw, een hogere waarde boven 65 dB niet wordt verleend. In het gemeentelijk "Actieplan Richtlijn Omgevingslawaaï" is namelijk een plandrempel van 65 dB opgenomen. Het Actieplan heeft als doel het oplossen van bestaande knelpunten met een geluidbelasting > 65 dB. Het toestaan van hogere waarden van > 65 dB zou tot nieuwe knelpunten leiden.

De benodigde hogere waarde(n) worden vastgesteld indien is aangetoond dat geluidsreducerende maatregelen onvoldoende doeltreffend zijn of uitvoering daarvan op ernstige bezwaren stuit van stedenbouwkundige, verkeerskundige, vervoerskundige, landschappelijke of financiële aard en zij de kwaliteit van de woon- en leefomgeving acceptabel acht. Deze is acceptabel als er een geluidluwe gevel aanwezig is of, indien dat niet mogelijk is (dit moet worden gemotiveerd) er ten minste een geluidluwe buitenruimte is.

Geluidsbelasting valt in geluidsklasse “zeer onrustig” of “lawaaig” maar niet hoger dan 65 dB, behoudens vervangende nieuwbouw

De gemeente Sliedrecht stelt bij kleinschalige ontwikkelingssituaties met geluidbelastingen die vallen in de geluidsklasse “zeer onrustig” of lawaaig, maar niet hoger dan 65 dB, behoudens in gevallen van vervangende nieuwbouw, alleen hogere waarden vast indien een geluidluwe gevel aanwezig is of, indien dat niet mogelijk is, er een geluidluwe buitenruimte is en elke woning ten minste 1 slaapkamer heeft die niet aan de hoogst geluidbelaste zijde is gesitueerd. Een onderzoek naar bron- of overdrachtmaatregelen kan achterwege blijven.

3.4. Grootschalige ontwikkelingen

In grootschalige ontwikkelingssituaties (meer dan 25 woningen) is het mogelijk om het milieuaspect geluid vroeg in de ruimtelijke ontwikkelingsplannen te betrekken. Er worden immers geheel nieuwe situaties gecreëerd, waarbij de opzet van de stedenbouwkundige structuur in principe open ligt. Het is dan goed mogelijk om stedenbouwkundige oplossingen en bronmaatregelen te integreren in het plan. Tevens zijn geluidsreducerende maatregelen bij grootschalige ontwikkelingen financieel sneller haalbaar dan bij kleinschalige ontwikkelingen. Dit geldt niet alleen voor grootschalige ontwikkelingen van nieuwe geluidsgevoelige functies, maar ook voor nieuwe geluidsbronnen of wijzigingen van bestaande bronnen van grotere omvang waarbij het omliggende gebied wordt geherstructureerd.

Bij grootschalige ontwikkelingen waarbij de voorkeursgrenswaarden uit de Wet geluidhinder worden overschreden dient daarom onderzoek naar bron- en/of overdrachtmaatregelen plaats te vinden. Als blijkt dat geluidsreducerende maatregelen onvoldoende doeltreffend zijn of uitvoering daarvan stuit op ernstige bezwaren van stedenbouwkundige, verkeerskundige, vervoerskundige, landschappelijke of financiële aard, dan kunnen hogere waarden worden vastgesteld met aanvullende eisen om een aanvaardbaar akoestisch klimaat te kunnen waarborgen.

De gemeente onderscheid ook hier de volgende twee situaties:

1. de geluidsbelasting per bronsoort ligt binnen of op de grenzen van de geluidsklasse “onrustig” uit tabel 2.
2. de geluidbelasting per bronsoort valt binnen de geluidsklasse “zeer onrustig” dan wel “lawaaig” uit tabel 2.

Ad1

De gemeente Sliedrecht stelt bij grootschalige ontwikkelingssituaties met een geluidsbelasting in de klasse “onrustig” volgens tabel 2 de benodigde hogere waarde(n) vast, indien door middel van onderzoek is aangetoond dat geluidsreducerende maatregelen onvoldoende doeltreffend zijn of uitvoering daarvan op ernstige bezwaren stuit.

Bij deze ontwikkelingen moet worden gestreefd naar de realisatie van een geluidluwe gevel of, indien dit niet mogelijk is (dit moet worden gemotiveerd), worden gestreefd naar de realisatie van een geluidluwe buitenruimte. Indien ook dit niet mogelijk is (dit moet worden gemotiveerd) kan van het treffen van deze maatregelen worden afgezien.

Geluidsbelasting valt in geluidsklasse “onrustig”

De gemeente Sliedrecht stelt bij grootschalige ontwikkelingen met een geluidbelasting van ten hoogste 53 dB voor wegverkeerslawaaï, 58 dB voor spoorweglawaaï en 52 dB(A) voor industriellawaai de benodigde hogere waarde(n) vast, indien door middel van onderzoek is aangetoond dat geluidsreducerende maatregelen onvoldoende doeltreffend zijn of uitvoering daarvan op ernstige bezwaren stuit.

Bij deze ontwikkelingen moet worden gestreefd naar de realisatie van (bij voorkeur) een geluidluwe gevel of de realisatie van een geluidluwe buitenruimte alsmede ten minste 1 slaapkamer die niet aan de hoogst geluidbelaste zijde is gesitueerd (woningindelingseis volgens hoofdstuk 5)

Ad 2

De gemeente Sliedrecht stelt bij een geluidbelasting in de geluidsklasse “zeer onrustig” of “lawaaïig”, de benodigde hogere waarde(n) vast. Ook bij grootschalige ontwikkelingen geldt dat een hogere waarde >65 dB niet wordt verleend, behalve in gevallen van vervangende nieuwbouw. De benodigde hogere waarden worden vastgesteld, indien is aangetoond dat geluidsreducerende maatregelen onvoldoende doeltreffend zijn of uitvoering daarvan op ernstige bezwaren stuit en de kwaliteit van de woon- en leefomgeving acceptabel wordt geacht. Dat is hier het geval als er een geluidluwe gevel aanwezig is of, indien dat niet mogelijk is (dit moet worden gemotiveerd) er ten minste een geluidluwe buitenruimte is.

Geluidsbelasting valt in geluidsklasse “zeer onrustig” of lawaaïig” maar niet hoger dan 65 dB, behoudens vervangende nieuwbouw

De gemeente Sliedrecht stelt bij grootschalige ontwikkelingen met geluidbelastingen die vallen in de geluidsklasse “zeer onrustig” of “lawaaïig”, maar niet hoger dan 65 dB, behoudens in gevallen van vervangende nieuwbouw, alleen hogere waarden vast indien:

1. onderzoek heeft aangetoond dat geluidsreducerende maatregelen onvoldoende doeltreffend zijn of uitvoering daarvan op ernstige bezwaren stuit;
2. er een geluidluwe gevel aanwezig is of, indien dat niet mogelijk is, er een geluidluwe buitenruimte is.
3. elke woning ten minste 1 slaapkamer bevat die niet aan de hoogst geluidsbelaste zijde is gesitueerd

3.5. Wijziging geluidzone industriellawaai/wegreconstructie/aanleg nieuwe weg

Er zijn ook situaties waarin minder strikt wordt omgegaan met de gemeentelijke eisen aan een aanvaardbaar akoestisch klimaat (zie hoofdstuk 5). Dit betreft de situatie waarin bestaande wegen worden gereconstrueerd, een nieuwe weg wordt aangelegd of een geluidszone rond een industrieterrein wordt gewijzigd. In deze gevallen is altijd een goede onderbouwing en afweging vereist. Er dient zorgvuldig onderzoek plaats te vinden naar bron- of overdrachtsmaatregelen die de geluidbelasting reduceren. Of daarmee in alle situaties kan worden voldaan aan een aanvaardbaar akoestisch klimaat is in sterke mate afhankelijk van hoe de bestaande woningen zijn gesitueerd ten opzichte van de geluidsbron(nen). In deze situaties wordt dan ook niet de eisen voor een aanvaardbaar akoestisch klimaat opgelegd

3.6. Processchema

In bijlage 1 is een beslis- en procedureschema (stappenplan) opgenomen dat de ruimtelijke ontwikkeling als uitgangspunt neemt en toelicht wanneer hogere grenswaarden nodig dan wel mogelijk zijn.

Hierdoor kan de initiatiefnemer ook in de beginfase van het plan nog afwegingen maken die de akoestische situatie verbeteren. Zoals eerder is aangegeven is een pijler van dit beleid dat door het vroegtijdig betrekken van de geluidssituatie een optimale situatie wordt bereikt. Er wordt niet meegewerkt aan hogere grenswaarden verzoeken waarin deze afweging niet duidelijk is gemaakt. De aanvrager beargumenteert waarom de hogere grenswaarde noodzakelijk is. Door de gemeente wordt beoordeeld of deze argumentatie voldoende is.

4. Wettelijk vereiste afweging van maatregelen

4.1. Inleiding

In de Wgh is een onderzoeksplicht opgenomen naar maatregelen die kunnen leiden tot een geluidsniveau dat onder de voorkeursgrenswaarde blijft. Bij het treffen van maatregelen wordt daarnaast een voorkeursvolgorde genoemd voor het beheersen van geluidhinder: eerst bronmaatregelen, dan maatregelen in het overdrachtsgebied tussen bron en ontvanger en dan pas maatregelen bij het object dat de geluidsbelasting ondervindt. Hieronder is het gemeentelijk beleid met betrekking tot de verschillende maatregelen verwoord.

4.2. Bronmaatregelen

- **Het toepassen van geluidsreducerend asfalt**

Het toepassen van geluidsreducerend asfalt levert globaal 3 à 4 dB reductie op ten opzichte van normaal asfalt en is daardoor een belangrijke maatregel. Naast aanlegkosten moet ook rekening worden gehouden met de kosten voor onderhoud. Een belangrijke indicatie over de haalbaarheid van deze maatregelen is hoe de kosten staan in verhouding tot gevel- of overdrachtsmaatregelen.

- **Beperken rijsnelheid of beperken omvang verkeer**

Het verkeerscirculatieplan gaat uit van het bundelen van het verkeer op het hoofdwegennet. Beperking van de rijsnelheid op deze hoofdwegen is niet aan de orde. Op overige wegen en straten is een lagere rijsnelheid (bijv. 30 km-zone) een optie, die steeds per geval moet worden bezien. Hierbij moet er wel rekening gehouden met buslijnen. Wegen waar een buslijn over gaat, zijn binnen de gemeente 50 km/u. De gemeente heeft geen zeggenschap over de rijsnelheid en de vervoersintensiteiten op de A15, N482 en het spoor.

- **Bronmaatregelen bij industrielawaai**

Indien de aanwezige, voor de geluidsbelasting bepalende bedrijven over recente milieuvergunningen en daarmee over een vastliggende geluidsruimte beschikken is afwijking van deze afspraken niet mogelijk. Wel kan worden onderzocht of aanvullende bronmaatregelen mogelijk zijn.

4.3. Maatregelen in het overdrachtsgebied

- **Alternatief stedenbouwkundig programma**

Onderzocht kan worden of:

- (gedeeltelijke) invulling van de locatie met niet-geluidsgevoelige functies mogelijk is;
- uit akoestisch oogpunt een betere locatie beschikbaar is.

Gemotiveerd dient te worden dat de geluidsgevoelige bestemmingen ter plaatse noodzakelijk zijn en dat de bebouwing niet elders of anders ten opzichte van de bron(nen) kan worden gesitueerd.

- **Alternatief stedenbouwkundig plan**

De stedenbouwkundige setting is een belangrijk instrument voor een beter akoestisch klimaat of voor minder dan wel lagere overschrijdingen van de voorkeursgrenswaarden. Zie hiervoor hoofdstuk 5.

Bouwstenen zijn:

- invulling van de zwaarst geluidsbelaste delen van de locatie met niet-geluidsgevoelige bestemmingen en realisatie van de geluidsgevoelige bestemmingen op een minder geluidsbelaste plaats;
- realisatie (niet-geluidsgevoelige) afschermende bebouwing;
- vergroten van de afstand tussen bron en ontvanger.

Gemotiveerd dient te worden dat de geluidsgevoelige bestemmingen ter plaatse noodzakelijk zijn en dat de bebouwing niet elders of anders ten opzichte van de bron(nen) kan worden gesitueerd.

- **Geluidsschermen of –wallen: niet langs wegen waarop percelen ontsluiten.**

Onderzoek naar de effecten van geluidsschermen is alleen zinvol langs wegen waarop percelen niet direct worden ontsloten. Op wegen met perceelaansluitingen zijn geluidsafschermende voorzieningen in de vorm van schermen of wallen (stedenbouwkundig) niet inpasbaar, dan wel wordt ten gevolge van onderbrekingen in de afscherming voor de noodzakelijke perceelaansluitingen het geluidsreducerende effect voor een belangrijk deel teniet gedaan. Hiernaast moet rekening worden gehouden met de verkeersveiligheid en sociale veiligheid.

4.4. Maatregelen bij de ontvanger

Indien bronmaatregelen en maatregelen in het overdrachtsgebied niet mogelijk zijn, zijn maatregelen vereist bij het object dat de geluidsbelasting ondervindt. Dergelijke maatregelen betreffen dove gevels/vliesgevels en gevelisolatie. In alle gevallen is vereist dat de wettelijke binnenwaarde wordt gegarandeerd.

5. Aanvaardbaar akoestisch klimaat

5.1. Gemeentelijke eisen

Het akoestisch klimaat heeft een relatie met de stedenbouwkundige inpassing en bouwkundige maatregelen die (kunnen) worden genomen. Door eisen te stellen aan het akoestisch klimaat kan het optreden van hinder bij relatief hoge belastingen sterk worden beperkt.

Hogere grenswaarden worden toegekend indien, ondanks de hogere geluidsbelasting, een aanvaardbaar akoestisch klimaat wordt gerealiseerd. Om dit doel te bereiken zijn gemeentelijke eisen geformuleerd.

De eisen gelden voor alle geluidsoorten (weg/spoor/industrie). De gemeentelijke eisen hebben betrekking op de volgende aspecten:

- geluidsluwe zijde;
- geluidsluwe buitenruimte;
- woningindeling en gebruik van de woning(en);
- cumulatie bij berekening geluidsluwe zijde;
- afschermende werking.
- uitzonderingen

5.2. Geluidsluwe zijde

- woningen dienen in principe een geluidsluwe zijde te krijgen (zie hierna)
- ook andere geluidsgevoelige gebouwen krijgen in principe een geluidsluwe zijde.
- woningen met een dove gevel of vliesgevel⁴ dienen altijd over een geluidsluwe zijde te beschikken.

⁴ Een vliesgevel is een 'extra' gevel die als geluidsscherm dient.

Onder een geluidsluwe zijde wordt het volgende verstaan:

- de geluidsbelasting op de gevel van de geluidsluwe zijde is minder of gelijk aan de voorkeursgrenswaarde: 48 dB voor wegverkeer, 55 dB voor spoorwegen, 50 dB(A) voor industrie;
- indien sprake is van meerdere soorten geluidsbronnen (weg, spoor en/of industrie), is de geluidsbelasting voor elke bron minder of gelijk aan de betreffende voorkeursgrenswaarde (op cumulatie van verschillende bronnen wordt hieronder apart ingegaan);
- op sterk geluidsbelaste locaties waarbij sprake is van een 'lawaaige' geluidsbelasting (zie tabel 2) ten gevolge van meer dan één geluidsbron op meer dan een gevel is de bovenstaande doelstelling moeilijk te realiseren; in dat geval is de geluidsbelasting aan de geluidsluwe zijde ten minste 10 dB/dB(A) lager dan de geluidsbelasting van de hoogst geluidsbelaste zijde; de geluidsluwe zijde valt dan in de geluidsklasse 'onrustig' of lager (zie tabel 2);
- een geluidsluwe zijde kan ook bestaan uit een bouwkundige maatregel zoals een loggia of een serre.

5.3. Geluidsluwe buitenruimte

- een buitenruimte (om te verblijven) bij een woning is in beginsel niet gelegen aan de hoogst belaste zijde.
- het geluidsniveau in de buitenruimte van de woning mag (indien gelegen aan de bronzijde) niet meer dan 5 dB hoger zijn dan de geluidsbelasting op de als geluidsluw aangemerkte gevel. Deze eis geldt voor maximaal één buitenruimte per woning.
- ook bij andere geluidsgevoelige gebouwen wordt naar een geluidsluwe buitenruimte gestreefd, dit is echter geen eis.
- indien geen geluidsluwe buitenruimte mogelijk is, kunnen serres of afsluitbare balkons (loggia's) worden toegepast.

5.4. Woningindeling en gebruik van de woningen⁵

- elke woning bevat ten minste één slaapkamer die niet aan de hoogst geluidsbelaste zijde is gesitueerd. Bij voorkeur wordt de helft van de geluidsgevoelige ruimtes of de helft van het oppervlak van alle geluidsgevoelige ruimtes samen niet aan de hoogst geluidsbelaste zijde gesitueerd.
- voor zover relevant, geldt dat op eenzelfde wijze voor andere geluidsgevoelige bebouwing: in scholen het merendeel van de leslokalen aan de luwe zijde etc.

5.5. Cumulatie bij berekening geluidsluwe zijde

De Wgh stelt dat alleen hogere grenswaarden kunnen worden toegekend indien de gecumuleerde geluidsbelasting niet leidt tot een onaanvaardbare geluidsbelasting.

- indien de geluidsbelasting van ten minste één geluidsbron in de hoogste geluidsklasse valt (de klasse 'Lawaaig' uit tabel 2 in hoofdstuk 3), dan worden de geluidsbelastingen van alle bronnen en bronsoorten gecumuleerd;
- indien geen van de geluidsbelastingen in de hoogste geluidsklasse vallen, maar ten minste één geluidsbelasting in de op-één-na-hoogste klasse (de klasse 'Zeer Onrustig' uit tabel 2 in hoofdstuk 3), dan worden de geluidsbelastingen alleen per bronsoort gecumuleerd.
- indien alle geluidsbelastingen in de laagste geluidsklasse vallen (de klasse 'Onrustig' uit tabel 2 in hoofdstuk 3), dan is geen inzicht in de gecumuleerde geluidsbelasting vereist.

5.6. Afschermende werking

- indien sprake is van de hoogste of op-één-na-hoogste geluidsklasse ('Lawaaig' of 'Zeer Onrustig' uit tabel 2 in hoofdstuk 3), dan wordt de eerstelijns bebouwing ten opzichte van

⁵ Deze eis geldt alleen indien het betreffende plan hierin reeds inzicht kan bieden.

de bron zodanig gesitueerd dat zij bijdraagt aan de afscherming van het erachter gelegen gebied.

- de afschermende werking voor de achterliggende bebouwing moet worden aangetoond. De geluidsbelasting in de '2^e rij' woningen ligt waar mogelijk onder de voorkeursgrenswaarde.
- deze eisen gelden ook voor andere geluidsgevoelige gebouwen.

5.7. Uitzonderingen

Algemene uitzonderingen

Voor de gemeentelijke eisen geldt: indien er fundamentele en gemotiveerde bezwaren van stedenbouwkundige, volkshuisvestelijke of milieuhygiënische aard zijn, kan het college van burgemeester en wethouders besluiten dat de eisen niet gelden. In dat geval nemen burgemeester en wethouders een nadere motivering op bij het besluit tot het verlenen van hogere waarden.

Voorbeeld

Op sterk geluidsbelaste locaties is een geluidsluwe zijde veelal niet haalbaar; in dat geval is gedefinieerd dat de geluidbelasting aan de geluidsluwe zijde maximaal de waarde van de hoogst benodigde hogere waarden minus 10 dB/dB(A) bedraagt. Bij uitzondering –bijvoorbeeld bij beperkte inpassingsmogelijkheden van vervangende nieuwbouw- zouden burgemeester en wethouders kunnen besluiten dat de eis van een geluidsluwe zijde maximaal de ten hoogst benodigde hogere waarde minus 5 dB/dB(A) bedraagt.

Specifieke uitzonderingen

Bij niet zelfstandige woonruimten (bejaardenwoningen, studentenwoningen) zijn de richtlijnen voor woningindeling niet van toepassing. Wel dient op gebouwniveau ten minste 50% van de woningen niet te zijn gesitueerd aan de hoogst geluidbelaste zijde.

Vervangende nieuwbouw

Voor woningen binnen de bebouwde kom, die dienen ter vervanging van bestaande woningen of andere geluidsgevoelige bestemmingen (vervangende nieuwbouw), geldt voor wegverkeerslawaaï een afwijkende, hogere uiterste grenswaarde. Op deze woningen zijn de in dit hoofdstuk genoemde eisen onverminderd van toepassing.

6. Organisatie en procedure

6.1. Nieuwe ontwikkelingen in het kader van ruimtelijke procedures

Als ruimtelijke plannen (bestemmingsplan of projectbesluit) nieuwe in de Wet geluidhinder genoemde geluidsgevoelige bestemmingen of nieuwe geluidsbronnen of wijzigingen aan geluidsbronnen mogelijk maken, waarbij niet aan de in de Wet geluidhinder genoemde voorkeursgrenswaarde kan worden voldaan, kunnen burgemeester en wethouders een hogere waarde toekennen.

De betreffende ruimtelijke procedures en een verzoek hogere waarden worden gebruikelijk begeleid vanuit de afdeling Ruimtelijke Ordening, Bouwen en Milieu (ROBM). De procedures tot het vaststellen van hogere grenswaarden zijn gekoppeld aan de ruimtelijke procedures. Hierbij verzorgt het cluster milieu de inhoudelijke kant en het cluster RO de procedurele kant.

6.2. Wijzigingen aan (spoor)wegen buiten ruimtelijke procedures om

Wijzigingen aan wegen en spoorwegen zijn ook mogelijk buiten ruimtelijke procedures om indien geen bestemmingswijzigingen noodzakelijk zijn. Ook in die gevallen (aangeduid als reconstructies) kan het voorkomen dat hogere waarden moeten worden vastgesteld, zij het dat dit sporadisch voor komt.

Om de kennis zoveel mogelijk in één hand te houden zullen de procedures hogere grenswaarden ook in deze gevallen worden uitgevoerd door de afdeling ROBM, een en ander inhoudelijk ondersteund door de verkeersdiscipline binnen de afdeling weg- en waterbouw.

6.3. Procedurele voorwaarden verzoek hogere waarden

Voor de aanvraag van een hogere grenswaarde dient gebruik te worden gemaakt van het gemeentelijk formulier "Verzoek hogere grenswaarde".

Bij dit formulier wordt een overzicht verschaft van de indieningsvereisten. Een verzoek hogere grenswaarden moet worden vergezeld door een rapportage van het akoestisch onderzoek waarin de in deze beleidsnotitie genoemde aspecten worden behandeld.

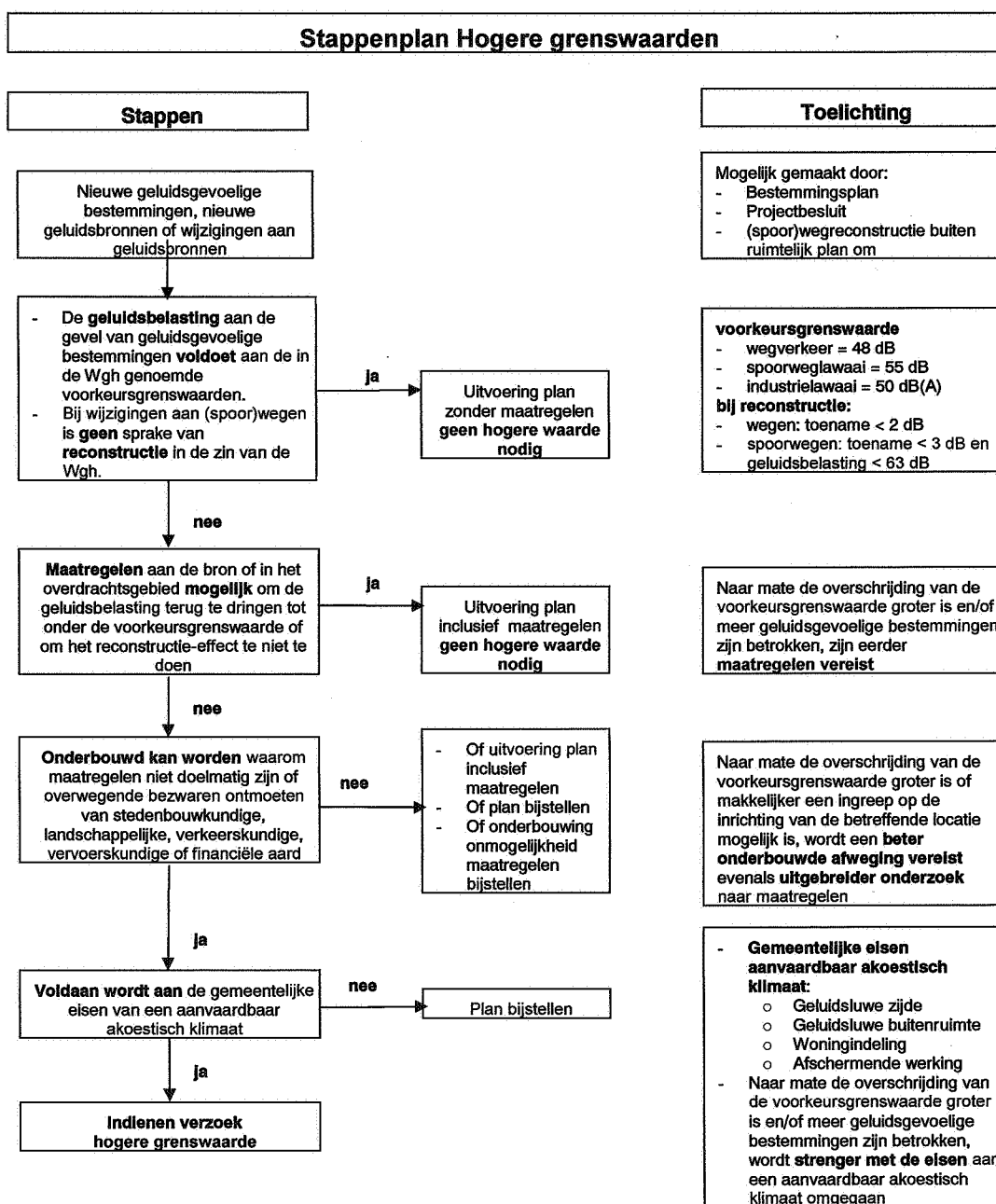
Na indiening van het Verzoek hogere grenswaarden wordt de aanvraag eerst op volledigheid Getoetst. Indien de aanvraag niet volledig is zal het verzoek met een opsomming van de ontbrekende informatie worden teruggezonden. Op basis daarvan kan de verzoeker de stukken aanvullen.

Als de aanvraag volledig is, wordt het verzoek in behandeling genomen. In bijlage 2 is in een schema de procedure hogere grenswaarden opgenomen.

6.4. Kadastrale registratie

Conform artikel 110i van de Wgh dient de gemeente de toegekende hogere grenswaarde zo spoedig mogelijk in te schrijven in het Kadaster. De afdeling die het hogere waardeverzoek begeleidt zal zorg dragen voor kadastrale registratie. In het geval van nieuwe geluidsgevoelige bestemmingen kan kadastrale registratie niet eerder plaatsvinden dan nadat het kadastrale perceelsnummer bekend is.

1. Stappenplan

Bijlage 2 Schema procedure hogere grenswaarde

Met opmaak:
opsommingstekens en
nummering

Procedure hogere grenswaarde (burgemeester en wethouders bevoegd)

Actie	termijn	grondslag
- ambtelijk vooroverleg		
- indienen ontheffingsverzoek		art. 4:3a en 4:14 Awb
- sturen ontvangstbevestiging en aankondigen beslissingstermijn		Art 4:3a, 4:13 en 4:14 Awb
- opstellen ontwerpbesluit hogere grenswaarden	redelijke termijn gelijktijdig ter inzage leggen met bestemmingsplan of projectbesluit	Art 110c lid1 Wgh Art 4:13 Awb
- kennisgeving ter inzage legging ontwerpbesluit hogere grenswaarden in dag-, nieuws- en huis-aan-huisbladen		art. 3:12 Awb
- toesturen ontwerpbesluit hogere grenswaarden aan aanvrager		art. 3:13 Awb
- ontwerpbesluit hogere grenswaarden ter inzage	6 weken, gelijktijdig met ontwerpbestemmingsplan of ontwerpprojectbesluit	art. 3:11 en 3:16 Awb jo art 110c Wgh
- mondelinge of schriftelijke zienswijzen <i>belanghebbenden</i> (let op: <i>alleen belanghebbenden; voor ontwerpbestemmingsplan en projectbesluit kan o.g.v. WRO een ieder zienswijzen indienen</i>)		art. 3:15 Awb
- verwerken zienswijzen, daarbij aanvrager gelegenheid geven te reageren op ingebrachte zienswijzen		art. 3:15 Awb
- vaststellen besluit hogere grenswaarden, vóór vaststelling van het bestemmingsplan of het projectbesluit	binnen 6 maanden na ontvangst aanvraag in elk geval gelijktijdig met vaststellen bestemmingsplan of projectbesluit	art. 3:18 Awb
- bekendmaken besluit hogere grenswaarden: - toezenden aan aanvrager en belanghebbenden - publiceren in dag-, nieuws- en huis-aan-huisbladen		art. 3:40 t/m 3:45 Awb
- beroep	- ingeval van hogere grenswaarde in verband met. bestemmingsplan: binnen 6 weken gelijk met beroep bestemmingsplan bij Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State - ingeval van hogere grenswaarde in verband met art. 19 vrijstelling: bezwaar bij burgemeester en wethouders binnen 6 weken en beroep bij rechtbank 6 weken na beslissing op bezwaar	art. 145 Wgh

Met opmaak:
opsommingstekens en
nummering

Met opmaak:
opsommingstekens en
nummering

Noot: Voor hogere grenswaarden geldt dat de provincie hogere grenswaarden vaststelt indien deze hogere grenswaarden noodzakelijk zijn als gevolg van een gewijzigde vaststelling van het bestemmingsplan in afwijking van het ontwerpplan (art. 57 lid 2 onder b, art. 76 lid 2 onder b Wgh).

BIJLAGE 3 Grenswaarden**Grenswaarden wegverkeerslawaai**

situatie	Artikel Wet geluidhinder	Voorkeurs- grenswaarde	Uiterste grenswaar de	hoogst toelaatb aar binnen niveau
Bestaande weg				
Nieuwe woning	Art. 82 en art. 83, lid 2	48 dB	63 dB	33 dB
Nieuw te bouwen agrarische woning	Art. 82 en art. 83, lid 4	48 dB	58 dB	33 dB
Vervangende nieuwbouw - in stedelijk gebied, - langs een auto(snel)weg - buiten bebouwde kom	Art. 82 en art. 83, lid 5 Art. 82 en art. 83, lid 6 Art. 82 en art. 83, lid 7	48 dB 48 dB 48 dB	68 dB 63 dB 58 dB	33 dB

Grenswaarden railverkeerslawaai (landelijke spoorwegen)

Situatie	Artikel Wet geluidhinder	Voorkeurs- grenswaarde	Uiterste grenswaar de	Hoogst toelaaba ar Binnen niveau
Bestaande spoorweg				
woningen	Art.106d lid 1 en 2	55 dB	68 dB	33 dB

Grenswaarden industrielawaai

Situatie	Artikel	Voorkeursgrenswaarde	Uiterste grenswaarde	hoogst toelaatbaar binnen niveau
Bestaand industrieterrein				
woning, niet geprojecteerde	Art. 59	50 dB(A)	55 dB(A)	35 dB(A)
woning, vervangende nieuwbouw	Art. 50	50 dB(A)	65 dB(A)	35 dB(A)
woning, zeehavennorm	Art. 50	50 dB(A)	60 dB(A)	35 dB(A)
Herziening bestemmingsplan, zonder zonewijziging				
woning nieuw te projecteren (zeehavenonthefing)	Art. 60	50 dB(A)	60 dB(A)	35 dB(A)
woning nieuw te projecteren (vervangende nieuwbouw)	Art. 59	50 dB(A)	65 dB(A)	35 dB(A)

Opmerkingen industrielawaai

1.	Tijdelijk 2 dB(A) extra mogelijk vanwege industrieterreinen.
2.	Reeds eerder toegekende voorkeursgrenswaarden of hogere grenswaarden voor industrieterreinen blijven gelden (ook van voor inwerkingtreding van de Wet geluidhinder in 1979).

Definitie begrippen

Geprojecteerde woning:	een nog niet aanwezige woning waarvoor het geldende bestemmingsplan verlening van de bouwvergunning toelaat, maar deze nog niet is afgegeven.
Woning in aanbouw:	een nog niet aanwezige woning waarvoor een bouwvergunning is verleend.
Nieuw te projecteren woning:	een nog niet aanwezige woning ten behoeve waarvan het geldende bestemmingsplan moet worden gewijzigd.

